

Chtěly bychom všem kolegům popřát krásné a odpočinkové prázdniny. Hodně zdraví a sil nejen v letních měsících. Děkujeme Vám za přízeň, které si moc vážíme. A jestli bychom si mohly něco přát do příštího školního roku, bylo by to asi tolik: Abyste nám i nadále posílali příspěvky a fotky z akcí. Bez Vaší pomoci by Minialmanach nemohl vzniknout. Děkujeme.

Autorky
Minialmanachu

Už zas vyprodali tvrdý tvaroh – sezóna ovocných knedlíků začala

Taky se vám sbíhají sliny při pouhém pomyslení na jahodové, meruňkové, švestkové a další ovocné knedlíky? Je to česká klasika. V každé rodině jsou v oblíbě jiné, u nás se preferují kynuté meruňkové – ale možností je bezpočet, ať se jedná o těsto, náplň nebo posypání navrch. Opět listují kuchařkami mých babiček, mezi všemi těmi recepty budou určitě i nějaké na ovocné „knedle“:

Švestkové z bramborového těsta sypané ořechy

Ingredience: 4 středně velké brambory, 1 vajíčko, 100 g polohrubé mouky, 2 lžičce oleje, sůl, navrch: máslo, mleté ořechy, moučkový cukr

Postup: Brambory uvaříme ve slupce, necháme je vychladnout. Vychladlé oloupeme, nastrouháme na struhadle, přidáme vajíčko, olej, sůl, mouku a vypracujeme těsto. Rozválíme, pokrájíme na čtverce a poklademe na něj švestky. Vytvoříme knedlíky. Dáme je do osolené vařící vody. Když vyjdou navrch, vaříme 3-4 min. Propláchneme je horkou vodou, necháme okapat, na talíř polijeme rozpuštěným máslem, posypeme ořechy a cukrem.

Ovocné z kynutého těsta

Ingredience: 500 g polohrubé mouky + na poprášení válu, 20 g droždí, 1 lžička krupicového cukru, 250 ml vlažného mléka, 1 vejce, špetka soli, ovoce dle chuti a sezóny (může být i mražené nebo zavažené – nezapomeňte ho pořádně osušit), navrch tvaroh, máslo, pudink, skořice - kdo má co rád

Postup: Kynuté těsto uděláme klasickým způsobem. Po vykynutí rozválíme a rozkrájíme na čtverce podle velikosti ovoce, zabalíme kousky ovoce a vaříme ve vroucí osolené vodě asi 8 minut. Po vyjmutí nezapomeneme propíchnout vidličkou, aby unikala pára a knedlíky se „nesrazilily“. Podáváme posypané strouhaným tvarohem, mletými ořechy, mákem, skořicí atd. s cukrem a přelité rozpuštěným máslem.

Tvarohové s jahodami (jednoduché, rychlé, výborné)

Ingredience: 250 g tvarohu ve vaničce, 110 g dětské krupičky, špetka soli, ovoce dle chuti (u nás vedou jahody)

Postup: Ze surovin vypracujeme těsto tak, aby nelepilo. Z těsta odebíráme menší kousky, které v ruce rozmačkáme na placku, vložíme ovoce a zabalíme do kuličky. Připravené knedlíky vložíme do vroucí vody a po vyplavání nad hladinu vaříme ještě asi 3-5 minut. Podáváme s tvarohem nebo zakysanou smetanou, cukrem a rozpuštěným máslem.

Pařenés povídky

Toto je opravdu starý recept. Trochu pracnější, ale vyplatí se. Knedlíky (v receptáři mojí moravské babičky zvané „buchty“) jsou vynikající. A pozor – z dávky uvedené v rozpisu byste nakrmili rotu vojáků... Stačí dělat z poloviny.

Ingredience: 1,5 kg polohrubé mouky, 1 l vlažného mléka, špetka soli, 2 vajíčka, 3 lžičce cukru, 2 kostky droždí, 50 ml oleje, povídla na náplň, máslo na pomaštění, na posypání ořechy, mák, tvaroh...

Postup: Kvásek uděláme z droždí, trochy mléka a lžičky cukru - necháme vzejít. Ostatní suroviny smícháme a vypracujeme těsto, které necháme vykynout 60 minut. Vykynuté těsto na vále vyválíme (já ho vytahuji), nakrájíme na čtverce a plníme povídky. Vytvarujeme buchty (knedlíky) a necháme ještě 10 minut odpočívat. Potom paříme 10 minut. Voda v hrnci musí vřít a musí sahát 2-3 cm pod sítko, na kterém jsou buchty (knedlíky). Ještě horké potřít máslem a posypeme ořechy, mákem, tvarohem ... (cukrem sypat není třeba, povídla jsou sladká dost).

„Líné“ tvarohové knedlíčky sypané strouhankou

Velmi nenáročná a rychlá – z toho asi vyplývá jejich název, jako stvořené pro kuchařky, pro něž je v letních vedrech plotna spíše za trest.

Ingredience: 250 g tvarohu, 1 vejce, 30 g strouhanky, 50 g dětské krupice, špetka soli, 1 lžičce moučkového cukru. Na obalení: 100 g strouhanky, 50 g másla, dle potřeby moučkový cukr na posypání

Postup: Tvaroh smícháme s vejcem, strouhankou, krupicí, solí a cukrem. Z těsta tvarujeme malé knedlíčky. Knedlíčky vkládáme do vařící vody a jakmile vyplavou na hladinu, vaříme je ještě 2 minuty. Pak je vyndáme a obalíme ve strouhance, kterou jsme osmahli na másle. Podáváme buď s ovocnou omáčkou (viz následující recept) nebo můžeme při přípravě do každého kousku těsta zabalit nějaké ovoce.

Jogurtové s ovocnou omáčkou

Ingredience:

Knedlíky: 2 vejce, 250 g bílého jogurtu, 1/2 lžičky soli, 2 lžičce solamylu, hrubá mouka
Omáčka: 500 ml ovoce dle chuti (lesní směs, borůvky, maliny), 1 šálek vody, 1/2 balíčku vanilkového pudingu, 2 lžičce cukru

Na podávání: zakysaná smetana nebo vyšlehaná tvaroh

Postup: V misce si vidličkou vyšleháme vajíčko, přidáme jogurt, sůl a solamyl. Důkladně rozmícháme. Dál hněteme a přidáváme hrubou mouku, až těsto přestane lepit a drží tvar. Vyválíme váleček a krájíme malé knedlíčky. Knedlíčky vhodíme do vroucí osolené vody. Když vyplavou k povrchu, vaříme ještě 7 minut, pak zcedíme. Do rendlíku dáme vařit ovoce s kapkou vody. Když začne vřít, přimícháme cukr. V šálku vody si romícháme vanilkový pudink a opatrně ho vlijeme do omáčky. Vaříme ještě asi 3 minuty, pak odstavíme. Na talíř nandáme porci knedlíků, přidáme horkou omáčku a kopeček vychlazené kysané smetany nebo vyšlehaného tvarohu.

Dobrou chuť Vám přeje Slávka Michálková

VYDÁNÍ

6

ČERVEN
2020

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

toto vydání

Červen u nás ve škole	Str. 1
Rád, mám rád čas růží	
Pozdní jaro – čas vlčí, čas kočičí	Str. 2
Jak moc se nám sýská po škole	
Maturity pod rouškou	Str. 3
Už zas vyprodali tvrdý tvaroh	Str. 4

Slovo úvodem

ČAS SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ

Tak, teď si asi řeknete, že chci psát o konci školy a začátku prázdnin (jaké jiné téma si asi vybrat v červnu? Vánoce to asi nebudou!) – ale není tomu tak. To jen ten nadpis je trochu zavádějící. Já totiž přemýšlím o tom, že často slyším různá přání a pak, když se splní, je to spíše na škodu než k užitku nebo pro radost. A posledních – řekněme – pět let mám pocit, že se nám naše přání plní v míře nebývalé. Proto tuto dobu nazývám sama pro sebe „časem splněných přání“.

Příznem si, kolikrát jsme hurovali na zimu a přáli si, aby byla mírnější, aby nepřišly mrazy, napadlo méně sněhu... a nejlépe: aby nebyla vůbec! Přání se nám splnilo. Několik posledních zim připomínalo v první polovině podzim, v druhé jaro. A my jsme nebyli spokojeni – za pořádným sněhem a lyžovačkou musíme do Alp, o přemnožených myších, klíšťatech a jiné havěti ani nemluvě.

Léto. Vždy jsme si přáli, aby bylo méně deště (ideálně žádný) a více slunce. Je to tady. Kvůli bronzě na kůži není třeba se vypravovat na Balkán, stačí rozložit lehátko na zahradě. Ale! Voda ubývá, řeky vysychají, podzemní zdroje slábnou. Že bez vody nepřežije vůbec nic, ví každé malé dítě. A přitom v tradičních „dovolenkových“ destinacích řadí větrné smršťe, povodně, požáry...

Třetí příklad: Kdo z dětí (a mezi námi – kdo z učitelů) občas nezatožil po tom, aby dnes nemusel do školy, aby prázdniny byly delší (nejlepší by byly ty „verneovské“ – dvouleté), aby přišlo zemětřesení, sarančata, mor nebo cokoli jiného, jen aby škola zůstala zavřená. Ejhle, i toto přání se nám vyplnilo – a teď jsme z toho nešťastní. Chybí nám společnost, spolužáci, učitelé, žáci, kolegové, chybí nám pocit, že někam patříme, obáváme se, co kdo nebude umět a znát, jsme bezradní, nudíme se – chybí nám zkrátka škola.

A věřím tomu, že někdo nad námi se směje všem těm trampotám, které jsme si vykolodovali.

Takže přistě, až si něco budete přát, pořádně si to rozmyslete. Jak vidíte, i to nejnevinnější přání se může zvrhnout bezmála v katastrofu. A s touto pravdu měl pan Horníček, když řekl: „Nesplněná přání jsou krásná, protože trvají. Je-li přání splněno, hyne.“

Slávka Michálková

Červen u nás ve škole

Tak už se našťestí zase všechno vrací do normálu.

Červen byl pro nás ve škole dosti hektický, neboť jsme museli stihnout vše, na co máme jindy ještě duben a květen navíc.

Tak jsme začali hned 1. června společnou částí maturitní zkoušky, která pokračovala i druhý den.

8. června nás čekaly přijímací zkoušky na střední školu, hned po nich praktické maturity. Ty pro nás byly letos ve zcela novém kabátě, protože probíhaly pouze ve škole.

Pak následovala absolutoria, ústní maturitní zkoušky a přijímací řízení na VOŠ...

Nebylo toho málo... A já osobně mám docela dobrý pocit, že jsme všechno dobře zvládli.

I když to vždy nebylo úplně jednoduché – představte si třeba různá hygienická opatření, která bylo nutno dodržovat – nošení roušek, umývání nebo desinfekce rukou po každém úkonu, časté větrání tříd, rozesazení žáků ve třídách, manipulace s dokumenty pouze v rukavicích – a podobně.

Jsmo zase o zkušenost bohatší... A plně se zde ukazuje rčení, že když se chce, všechno jde!

Ing. Jaroslava Michálková

Předání absolventských diplomů letos neprobíhalo v Besedě... Takhle si slavnostní chvíli užili ve škole studenti SOP 3

Maturitní zkoušky ve třídě 4C ZA

Foto:
Mgr. Petr Eliáš
Ing. Jaroslava Michálková

Minialmanach Vydání 6 Červen 2020

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

Pozdní jaro – čas vlčí, čas kočičí

Vlčí mák (*Papaver rhoeas*) je planě rostoucí rostlina z čeledi makovitých. Každému z nás se vybaví jeho jasně červené květy, které tomuto druhu máku vysloužily různé lidové názvy jako je například „maková panenka“, „ohníček“ či „divoký mák“.

Setkáme se s ním zejména na lidmi upravených stanovištích. Takovými místy jsou pole, rumiště, skládky, navážky, úhory, opuštěné stavby, nepoužívané dopravní cesty.

Zatímco většina lidí obdivuje jeho krásu, zemědělci ho považují za zcela zbytečný plevel. A babky bylinkářky by vám o něm řekly, že čaj z květů vlčího máku tak působí tlumivě na dýchací centra, čímž odstraňuje nutkání ke kašli. To je důvod, proč je oblíbeným pomocníkem proti kašli i chrapotu. Poradí si také s chorobami dýchacích cest, jako je angína, chřipka, bronchiální astma nebo akutní katar průdušek.

Kočka domácí (*Felis silvestris catus*) provází člověka již od starověku. Její přítomnost v osadách zemědělců měla jistě nemalý praktický význam, protože účinně hubila hlodavce, kteří jinak lidem ujídali ze zásob obilí.

Zatímco koček v současné době existuje mnoho plemen, lidí jsou pouze dva druhy: člověk kočkovitý a člověk kočkofóbní (můj vlastní terminus technicus). Naštěstí patřím k prvním člověčímu druhu, takže se raduji z našich roztomilých koťátek:

Text a foto:
Ing. Jaroslava Michálková

Rád, mám rád čas růží...

Růže nás svým dokonalým půvabem, vůní a rozmanitostí nepřestávají fascinovat. Z původních několika druhů bylo postupem let vyšlechtěno mnoho odrůd, jedna krásnější než druhá. Růže záhonové, sadové, pnoucí, půdopokryvné – v různých barvách... Vyberte si!

Soužití člověka s růžemi se datuje odpradávná. Dokonce existuje prastará pověst o tom, že když se lidské kmeny rozcházely z hypotetické kolébky lidstva, vzaly si s sebou každý svou růži. Indoevropané růži keltskou, arabsko-semitské kmeny růži damašskou, turecko-mongolské růži žlutou a Východoasiaté růži čínskou.

Červen je ten správný „růžový“ čas. Tak se podívejte, jaké růže u nás na zahradě teď kvetou:

Růže šípková bílá

Růže šípková, tentokrát růžová

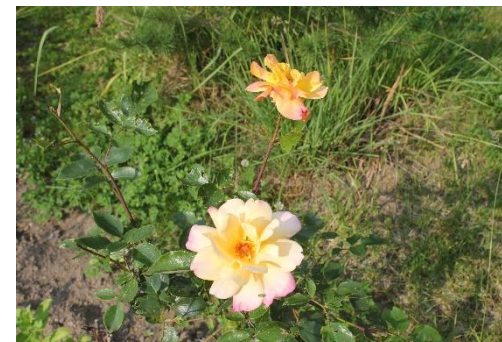
Polyantka bílá

Polyantka červená

Růže stolistá

Růže vonná čajová

Nejkrásnější ze všech růží – rudá růže. Je nádhernou ozdobou každé zahrady. A kytice rudých růží určitě potěší každého (zejména každou!), kdo ji dostane...

Text a foto:
Ing. Jaroslava Michálková

Jak moc se nám stýská po škole

Najednou nám ta škola moc chybí! mně nejvíce každodenní ruch a shon, šum a křik, který nikde jinde než ve škole nepotkáte. I naši žáci by nejednou do školy moc rádi chodili, vidali se se svými spolužáky a kamarády... Kolegyně Ladka Mutinská dala žákům slohový úkol na téma NAŠE ÚŽESNÁ TŘÍDA. Velice se nám líbilo vyprávění Karolíny Sedláčkové z „mojí úžasné třídy“ 1 ZDL. Přečtěte si, jak moc škola chybí:

V životě bych neřekla, že může existovat tak úžasná a skvělá třída, jako je ta naše. Každým svým kouskem svého srdce, mám ráda všechny, kdo naši třídu navštěvuje. Bude mi ctí se s vámi podělit o naše společné třídní zážitky a některé z nich vám dokonce povyprávět. Není to zdaleka tak dávno, co jsme se seznámili s naší novou třídou. Již ze začátku roku jsme se společně poznávali na adaptačních dnech, které byly speciálně vyhrazeny pro nás. Každý den nás čekala nepředvídatelná aktivita připravená naší paní učitelkou třídní, všichni jsme si to moc užili a společně propojili naše přátelská pouta.

Naši třídu od začátku roku potkalo ale už tolik zážitků, a proto nechci dnes psát o adaptačních dnech, vybrala jsem si k vyprávění den plný smíchu, který se konal jenom díky naší paní učitelce třídní. Celá tato událost se konala poslední den školy před našim odchodem na vánoční prázdniny.

Jako odměnu, nebo spíše jako vánoční dárek, nás paní učitelka vzala na Vánoční trhy v centru města Plzně. Pamatuji si to, jako by to bylo dnes. V brzkých hodinách ranních jsme se všichni z naší úžasné třídy sešli na trzích. Hned jak jsme uviděli paní učitelku, nahodili jsme jen úsměv na tváři a vřele ji přivítali milými pozdravy. Naší paní učitelku to velice potěšilo, tak se jen na nás usmála a s obratem nám hned odpověděla: „Dobrý den, děti.“

Naše paní učitelka vždy s sebou nosí fotoaparát, tudíž není divu, že i teď ho měla. Než jsme se stihli zorientovat, naše paní učitelka se mile zeptala: „Mohla bych si vás všechny tak pohromadě vyfotit?“ Bez váhání jsme ji to všichni odkývali. Nejkrásnější na tom je to, že zachytila radostné okamžiky naší třídy. Po takovém menším focení jsme se ponořili hlouběji do středu Vánočních trhů. Uviděli jsme beránky vytesané ze dřeva, proto nám paní učitelka navrhla: „Nechtěli byste se mi někdo vyfotit u tohoto beránka.“ S Klárkou a Alicí jsme neváhaly a běžely jsme si stoupnout do záběru.

Netrvalo dlouho a naši paní učitelce jsme navrhli: „Mohli bychom se jít vyfotit i na kolotoč?“ Paní učitelka nám jen odpoví: „To není špatný nápad.“ Společně jsme přišli k obrovskému kolotoči, který byl ozdobou celých Vánočních trhů. Byl úžasný, tudíž jsme se těšili, až začne naše jedinečná nezapomenutelná jízda. Všichni se na nás ohlíželi, ale my si jen užívali momenty strávené s naším úžasným třídním kolektivem. Pokřikovala jsem na Klárku: „Máš úžasného koníčka.“ Ta zas vyzývala Julču: „Podívej se na to úžasné okolí.“ Julča neváhala a zahleděla se na úžasný vánoční stromeček, který se tyčil v dálce. Shodli jsme se, že to byl ten nejúžasnější stromeček. Po celém dopoledni stráveném na vánočních trzích jsme dostali rozchod od naší paní učitelky a to bylo naposledy, kdy jsme ji popřáli krásné prožití Vánočních svátků před tím, než jsme odešli na vánoční prázdniny.

Nejkrásnější na tom je to, jak jsme začali díky trhům více fungovat jako ta nejúžasnější třída. Trhy byly nezapomenutelné a jsem ráda za pořizené fotky, které nám vždy připomínají, jak moc jsme úžasná třída. Vážím si každého okamžiku stráveného s mými spolužáky, kterýkoliv den s nimi je výjimečný a nepopsatelný. Mám tu nejúžasnější třídu plnou úžasných lidí.

◀ Úžasná třída 1 ZDL na vánočních trzích. Foto: Ing. J. Michálková, kolegyni Mutinské přeposlala Karolína Sedláčková, žákyně 1 ZDL.

NAŠE ZDRÁVKA

Maturity pod rouškou

Po všech diskusích, zda letošní maturity zrušit (a žáky oznámkovat průměrem z posledních třech ročníků) nebo nezrušit, se přece jen maturitní zkoušky konají. I když s různými nutnými hygienickými opatřeními. Nakonec byly žákům i zkoušejícím (k velké úlevě všech) „odpuštěny“ roušky. A jak probíhají maturity na naší škole? Jak jsem viděla, v podstatě je to stejné jako v letech předchozích: velká tréma, napětí, nakonec veliká radost nebo slzičky (ať již štěstím nebo proto, že se něco nezdařilo).

Nejhorší je to čekání... Zatímco Eliška Benešová si ještě opakuje poslední poznatky, Šárka Radová se do objektivu usmívala

Zkoušející OSE jsou v pohodě...

... rovněž i paní předsedkyně a paní třídní

Lucka Tesková si vytáhla otázku Salmonela. Zazářila!

Text a foto: Ing. J. Michálková